

SENTÈNCIA 01-97 DE 9 DE GENER DE 1997

Ponent : M.I. Sr. Josep Lluís VAZQUEZ SOTELO.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que en la causa de referència el M. I. Tribunal de Corts dictà Sentència en data 28 de juny de 1.996, la part dispositiva de la qual diu: "FALLEM: que hem d'absoldre i absolem Ivan G.A. del delictes major de desobediència a l'Autoritat de l'article 104 del Codi Penal. Així mateix que hem de condemnar i condemnem Ivan G.A. i Oscar A.A. com autors responsables dels delictes menors d'alteració de l'ordre públic, injúries a agents de l'Autoritat i resistència a agents de l'Autoritat dels articles 284, 286 i 287 del Codi Penal, així com de la contravenció penal de lesions doloses de l'article 348.4, fent-se aplicació dels articles 56, 23, 25.5, 26 i 53 del Codi Penal, el primer a la pena de NOU MESOS de presó i el segon a la de QUATRE MESOS de presó dels quals TRES MESOS FERMS i la resta condicional, i MULTA de 25.000.- pessetes, així com per tots dos el pagament de les despeses processals causades, sense que hi hagi lloc de fer qualsevol pronunciament en concepte de responsabilitat civil".

II.-RESULTANT: Que contra dita Sentència interposà recurs de Suplicació el Lletrat Daniel ARQUES TOMÀS, en representació del seu defensat Oscar A.A., el qual rebut per aquell Tribunal i havent estat interposat en temps i forma remeté la causa a aquest Tribunal Superior, davant el qual va comparèixer el recurrent, i el Ministeri Fiscal que s'oposà al recurs.

III.-RESULTANT: Que el recurrent fonamenta el seu recurs de Suplicació en error en l'apreciació de la prova (núm. 5 de l'art. 3 del Decret regulador), error consistent en que la Sentència dóna com a fets provats que en la

comissió dels mateixos el processat Oscar A.A. actuava sota embriaguesa habitual; apreciació que el recurrent considera no ajustada a la realitat processal. Al·lega que el germà del recurrent, Ivan G.A., sí que té antecedents amb la beguda i el metge Forense ha explicat les conseqüències de dit problema, però no així el recurrent Oscar A.A. el qual la nit d'autes va beure molt perquè anava amb el seu germà i per això no es pogué controlar ni va poder recordar res del que havia passat. Va al·legar també la indeguda aplicació d'una norma penal substantiva (art. 3.7 del Decret) perquè entén que, com a conseqüència del citat en el motiu anterior, procedeix aplicar al recurrent Oscar A.A. l'atenuant d'eximent incomplet del trastorn mental, atenuant que ha de traduir-se en una reducció de la pena imposada a fi que no se'l condemni a més temps de presó ferma que el ja complert com a presó provisional, tenint en compte a més a més que concorre l'atenuant de minoria d'edat i la falta d'antecedents penals. Finalitzà la fonamentació del seu recurs sol·licitant de la Sala que dictés Sentència estimant el recurs, revocant la Sentència recorreguda, imposant al processat la pena de presó amb caràcter condicional donat el temps que estigué privat de llibertat en situació de presó provisional.

IV.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal comparegué i formulà oposició al recurs sol·licitant la confirmació de la Sentència. Considera que si bé és cert que no existeixen antecedents que demostrin l'embriaguesa habitual del recurrent (el qual no té residència al Principat), tenint en compte, pel contrari, el desenvolupament dels fets i la participació en els mateixos del recurrent, no es pot apreciar la circumstància de la seva embriaguesa com a atenuant per les raons que s'expressen el VII Considerant de la Sentència. Finalitzà sol·licitant que es desestimés el recurs i la confirmació de la Sentència dictada pel M. I. Tribunal de Corts que condemnà al processat com autor responsable del delictes d'alteració de l'ordre públic, injúries i resistència als agents de l'Autoritat així com de la contravenció penal de lesions doloses, a la pena de quatre mesos de presó, tres d'ells fermes i la resta condicional i multa de vint-i-cinc mil pessetes.

V.-RESULTANT: Que havent estat senyalat dia per a la celebració de la Vista del recurs, tingué lloc amb assistència del recurrent i del Ministeri Fiscal. El primer

resumí els fonaments del seu recurs insistint en que procedia aplicar al recurrent l'atenuant de trastorn mental transitori perquè anava begut i el Tribunal no ho aprecià així, no estant demostrat que fos embriaguesa habitual o que la busqués de propòsit per a cometre el delictes. Adduí també que en virtut del principi in dubio pro reo la càrrega de la prova de la aplicació d'una norma penal corresponia al Ministeri Fiscal o a la part acusadora. Sol·licità de nou la revocació de la Sentència i que es rebaixés la pena imposada a fi que fos tota ella presó condicional donat el temps ja complert com a presó ferma en concepte de presó provisional.

VI.-RESULTANT: Per la seva part el Ministeri Fiscal, en el mateix tràmit de la Vista, es tornà a oposar al recurs, argumentant que ja en el judici oral retirà l'acusació pel delictes major de desobediència a l'autoritat i que la pena imposada ha estat justa, exposant els antecedents de joc i baralles del processat, el qual sabia que tenia problemes amb l'alcohol. El Ministeri Fiscal es referí a les dificultats que tingué la Policia per posar fi als fets i detenir als processats, havent estat necessari disposar de dues patrulles davant els insults que també van rebre els agents, i havent-se ja tingut en compte l'atenuant de minoria de 21 anys, sol·licità la confirmació íntegra de la Sentència dictada, quedant els autes Vists per Sentència

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que l'àmbit del recurs queda limitat a si el Tribunal de Corts havia d'aplicar al processat recurrent Oscar A.A. la circumstància atenuant de trastorn mental transitori per la embriaguesa no habitual i no buscada de propòsit per a cometre el delictes i en tot cas si la pena imposada és ajustada a dret o si s'ha d'atenuar en ordre a suprimir la presó ferma que la Sentència imposa.

II.-CONSIDERANT: Que per a resoldre sobre la petició que es fa en el recurs és precís recordar que la Sentència recorreguda, a més d'absoldre a l'altre processat del delictes major de desobediència a l'Autoritat, condemnà als dos processats com a autors dels delictes menors

d'alteració de l'ordre públic, injúries i resistència als agents de l'Autoritat així com per la contravenció penal de lesions doloses, al processat Ivan G.A. a la pena de nou mesos de presó mentre que al segon dels processats, el recurrent Oscar A.A., el condemnà a quatre mesos de presó, imposant-li tres mesos de presó ferma i la resta condicional, a més de la multa de vint-i-cinc mil pessetes. La Sentència cita que fa ús dels articles 56, 23, 25.5, 26 i 53 del Codi Penal andorrà. I és precís tenir en consideració que aquelles penes la Sentència les imposa pels fets que declara provats i que no han estat impugnats, pel que es mantenen íntegrament, i que en síntesi es resumeixen en que la matinada del dia 8 d'abril de 1.996 Oscar A.A. i el seu germà Ivan G.A., sobre les 0,30 hores es dirigiren a la "Casa de Portugal", trobant-se en estat d'embriaguesa, i amb expressions injurioses i insultants i amb un to despectiu pels clients que es trobaven allí, sol·licitaren dues cerveses a la cambrera i a continuació, amb la mateixa actitud provocadora, especialment Oscar A.A., iniciaren un altercat amb diferents persones que es trobaven al lloc, donant cops de puny i punxant també Ivan G.A. a un d'ells, l'ajudant de cuina (Sebastiao S.A.), amb una antena de radio d'un vehicle, ocasionant-li lesions sortosament situades a la part superior de la cella esquerra. Afegeix la Sentència que posteriorment tots dos processats marxaren del local retornant instants després portant a la ma l'Ivan G.A. una ampolla trencada, continuant proferint insults. I que quan arribà el Servei de Policia, després d'haver estat requerit, també els agents foren objecte d'insults i injúries per part dels processats, als que s'efectuà un control d'alcoholemia que resultà positiu amb 2,71g/l i 1,84g/l, resistint-se de tal forma que foren necessàries dues patrulles de Policia per a controlar-los.

III.-CONSIDERANT: Que els fets que la Sentència declara provats, i dels que es basa, que han de ser respectats al no haver estat impugnats en el recurs, són suficientment greus i mereixedors de reprovament social com per a justificar les penes imposades per la Sentència als dos processats. Per altra part, havent acceptat la Sentència el processat Ivan G.A., malgrat haver estat condemnat a una pena més gran imputant-li els mateixos fets delictius que al processat recurrent, cal ressaltar que la menor pena que imposa a aquest la Sentència ja és conseqüència que el Tribunal ha valorat totes les

circumstàncies que els articles 53 i 56 del Codi Penal indiquen i de manera singular la circumstància de la minoria de 21 anys que concorre en el recurrent Oscar A.A., prevista en l'art. 23 del citat Codi.

IV.-CONSIDERANT: Que el recurrent pretén, a més de la rebaixa a quatre dels nou mesos de presó imposats al seu germà pels mateixos fets, que s'hauria d'haver tingut en compte una segona circumstància d'atenuant consistent en l'embriaguesa sota la que actuà, la qual no era habitual i no havia estat buscada de propòsit per a delinquir. Pretén el recurrent que no està provat en la causa que aquella embriaguesa seva fos habitual o hagués estat buscada amb el propòsit per a delinquir, pel que, de conformitat amb el principi "in dubio pro reo" propi del procés penal, correspondria la prova d'aquelles circumstàncies a l'acusació i al no haver-la donat procedeix aplicar aquella circumstància atenuant. Però deixant a part que no és cert que l'acusació, a més d'haver de provar els fets delictius que imputa al processat i pels que manté l'acusació hagi de provar a més la inexistència de les coartades que la defensa addueixi o la inexistència de les circumstàncies d'exempció o atenuació de la responsabilitat penal introduïdes per la defensa (ja que allò suposaria posar a càrrec de l'acusació una espècia de prova molt difícil o "probatio diabolica"), i a més que el principi "pro reo" sols funciona en cas que el Tribunal tingui "dubte" sobre la prova dels fets o de la culpabilitat de l'acusat (dubte que no apareix en aquest cas) el cert és que qualsevol dels delictes pels que la Sentència els condemna tenen prevista una pena de fins a sis mesos de presó, i havent estat jutjats els delictes en una mateixa causa, la Sentència podia imposar una pena dins del límit de la fixada pel delicte més greu augmentada en la meitat, i no havent-se arribat a aquells límits pel processat recurrent s'ha de confirmar la Sentència recorreguda ço que comporta la desestimació del recurs.

V.-CONSIDERANT: Que la desestimació del recurs porta com a conseqüència la condemna al pagament de les costes pel processat recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com

els Usos i Costums i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.-Desestimar el Recurs de Suplicació interposat en la Causa i Rotlle de referència pel recurrent Oscar A.A..

2.-Confirmar íntegrament la Sentència dictada pel M. I. Tribunal de Corts en data 28 de juny de 1.996.

3.-Imposar les costes del recurs al recurrent.

4.-Manem que la Causa sigui retornada al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra Sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.